

A Kúria a dr. Túri Aranka ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Zamostny Zsolt ügyvéd által képviselt alperes ellen munkaviszony jogellenes megszüntetésének megállapítása iránt a Pest Megyei Munkaügyi Bíróságnál 5.M.1179/2008. szám alatt megindított és másodfokon a Pest Megyei Bíróság 8.Mf.29.127/2010/3. számú részítéletével jogerősen elbírált perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán a 2013. február 6. napján megtartott tárgyaláson meghozta a következő

r é s z í t é l e t e t :

A Kúria a Pest Megyei Bíróság 8.Mf.29.127/2010/3. számú részítéletét a felülvizsgálattal támadott körben hatályában fenntartja, egyebekben nem érinti. Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek - tizenöt nap alatt - 60.000 (hatvanezer) forint és 16.200 (tizenhatezer-kettőszáz) forint áfa felülvizsgálati eljárási költséget, az államnak - felhívásra - 600.000 (hatszázezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

I n d o k o l á s :

A felperes a keresetében a munkaviszony megszüntetés jogellenességének megállapítását, jogkövetkezményeinek alkalmazását, valamint alperes jutalék megfizetésére kötelezését kérte. A Pest Megyei Munkaügyi Bíróság 5.M.1179/2008/41. számú ítéletével a keresetet elutasította kötelezve a felperest az állam javára illeték, az alperes javára perköltség megfizetésére.

A munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint a felperesnek 2004. november 22-étől fürdőszoba menedzser munkakörben fennálló munkaviszonyát az alperes 2008. augusztus 29-én rendes felmondással létszámcsökkentés indokával megszüntette. Ezen intézkedést jogkörgyakorlóként K.K. ügyvezető írta alá. A felperest 2007-2008. évre megillető jutalékot a részére nem fizették ki. A munkaügyi bíróság megállapította, hogy a munkaviszonyt az arra jogosult vezető tisztségviselő szüntette meg. Az ügyvezető személyében történő jövőbeni változásról és annak tervezett időpontjáról az alperes ugyan tájékoztatta a munkavállalókat, de azt a felperes nem tudta bizonyítani, hogy a felmondáskor már nem K.K., hanem W.H. volt a munkáltatói jogkör gyakorlója. Ezt nem támasztotta alá K.K. vallomása sem, miszerint nem ő hozta meg a döntést, azt csak végrehajtotta. Ez a nyilatkozat nem értelmezhető ugyanis akként, hogy a munkaviszonyt nem az arra jogosult ügyvezető szüntette meg. A munkaügyi bíróság megállapította, hogy a felmondás indoka valós és okszerű volt. A munkaviszony megszüntét követően a felperes munkakörét egy már addig is alkalmazott munkavállaló vette át. A felperes nem bizonyította azon állítását sem, hogy a munkaviszonya megszüntetésére nem a felmondásban közölt okból, hanem a prémiumra való jogosultsága miatt került sor. Az a tény ugyanis, hogy W.H. nem értett egyet azzal, hogy a felperes prémiumra jogosult, valamint K.K. tanúnak az a feltételezése, hogy

az új ügyvezető törekedett arra, hogy a „régí dolgozóktól megszabaduljon”, nem volt alkalmas annak megállapítására, hogy az alperes a felmondás jogát rendeltetésellenesen gyakorolta. A jutalék iránti keresetet nem találta alaposnak. A felperes fellebbezése folytán eljáró Pest Megyei Bíróság 8.Mf.29.127/2010/3. számú részítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét a munkaviszony megszüntetés jogellenessége, a perköltség és az állam által előlegezett költség vonatkozásában helybenhagyta, az illeték vonatkozásában részben megváltoztatta. A jutalék összege tárgyában az ítéletet hatályon kívül helyezte és e körben az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. Kötelezte a felperest az alperes javára perköltség, az állam javára fellebbezési illeték megfizetésére. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a munkaviszony megszüntetése körében a Pp. 253. § (2) bekezdése és a 254. § (3) bekezdése szerint indokai alapján hagyta helyben.

A jutalék iránti kereset tárgyában a Pp. 252. § (3) bekezdés alapján járt el, mert e körben a munkaügyi bíróság a tényállást nem állapította meg. A felperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős részítélet hatályon kívül helyezésével a kereseti kérelmének megfelelő határozat meghozatalát kérte. Hivatkozása szerint az alperes a munkaszerződése pontjának megfelelően tájékoztatta a munkáltatói jogkör- gyakorló személyében történt 2008. augusztus 4-étől bekövetkező változásról. Ezt a tájékoztatást a bíróságok nem értékelték. Nem tisztázták továbbá, hogyha ezen időponttól nem W.H. volt az ügyvezető, akkor „miért ült az ügyvezetői székben”, és ebben az időszakban K.k. miért volt gazdasági igazgató. A valóságban az történt, hogy a ténylegesen megvalósult helyzetet utóbb rögzítették a cégjegyzékben, ugyanakkor a munkavállaló a felé történt tájékoztatásból tud következtetést levonni a munkáltatói jogkörgyakorló személyére. Nem nyert tisztázást az sem, hogy taggyűlési határozat hiányában mi képezte a munkavállaló felé történő tájékoztatás alapját. A munkáltató a felmondás jogát rendeltetésellenesen gyakorolta. Az átszervezést, létszámleépítést használta fel az eltávolítására. Erre utal, hogy az új ügyvezető nem értett egyet azzal, hogy jutalékra jogosult, ezért azt részére nem fizették ki. Az eljáró bíróságok nem teljesítették tényfeltárási kötelezettségüket, amikor K.K.-t és W.H.-t nem szembesítették, erre vonatkozó indítványát alaptalanul mellőzték. Minderre tekintettel a bíróságok megsértették a Pp. 221. § (1) bekezdés és 206. § (1) bekezdésben foglaltakat.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős részítélet hatályban tartására irányult.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A munkaszerződése (irat) pontja szerint a felperes felett a munkáltatói jogokat a társaság alapító okiratában munkáltatói jogokkal felruházott ügyvezető gyakorolja, akinek személyéről a munkavállalók a munkaviszony kezdetekor írásban, később a munkáltatónál szokásos módon kapnak tájékoztatást. Az alperes

cégjegyzékében az ügyvezető személyében történő változást 2008. szeptember 30-ai hatállyal vezették át. Ezen időpontig K.K. volt az alperes munkáltatói jogkör gyakorló ügyvezetője, aki ezt a jegyzőkönyvben foglalt tanúvallomásában alá is támasztotta. Nyilatkozott továbbá arról, hogy 2008. július végén kapott az angol tulajdonosoktól tájékoztatást arról, hogy augusztustól gazdasági igazgató lesz, de minderről nem volt tulajdonosi határozat és cégjegyzék sem, ezért úgy értelmezte, hogy jogilag ő az ügyvezető. Ezt erősítette meg a csatolt a tulajdonosokhoz általa írt levél is. Nem vitatta, hogy a felperes felmondását ő írta alá munkáltatói jogkörgyakorlóként. Mindezek alapján az eljáró bíróságok az Mt. 74. § (1) bekezdés szerint jogszerűen állapították meg, hogy a felmondás az arra jogosulttól származik, ezért az érvényes. Erre tekintettel annak nincs jelentősége, hogy a munkavállaló a körülményekből alappal más személy jogkör- gyakorlási jogosultságára következtethetett-e, miután az Mt. 74. § (2) bekezdés e kiegészítő szabályt arra az esetre rendeli alkalmazni, ha a munkáltatói jogkör nem az arra jogosult szerv, személy gyakorolta, de a körülmények alapján a munkavállaló mégis jogosultnak tekinthette. Ezért jogszerűen nem tulajdonítottak jelentőséget az eljáró bíróságok az ügyvezetőváltásról szóló tájékoztatást tartalmazó e-mailnek, valamint annak, hogy W.H.-t 2008. augusztus 4-étől K.K. ügyvezetőként (korábban általa) használt irodájában helyezték el. Az eljáró bíróságok jogszabálysértés nélkül állapították meg, hogy a felperes a Pp. 164. § (1) bekezdés alapján reá háruló bizonyítási teher ellenére nem tudta alátámasztani, miszerint a munkáltató a felmondás jogát rendeltetésellenesen gyakorolta. A felperes ezen állítását arra alapozta, hogy az új ügyvezető nem értett egyet a munkaszerződésében foglalt prémiumra jogosultságával. Ugyan ezt a körülményt K.K. tanúvallomásában alátámasztotta, de előadta azt is, hogy már korábban sem értett egyet W.H. azzal, hogy a felperes által vezetett tevékenység megmaradjon, így arra törekedett, hogy azt a részleget, amelyet a felperes vezetett, megszüntesse. W.H. jegyzőkönyvben tett vallomásában előadta, hogy a létszámleépítésről 2008. júliusában volt a döntés S.-ben, ahol konkrétan azokat a személyeket is megnevezték, akiknek a munkaviszonyát megszüntették. Egyidejűleg a pozíciókról is döntöttek, mert a költségek optimalizálása volt a cél. Mindebből következően tehát nem bizonyított, hogy az új ügyvezető és ártási szándékkal intézkedett volna a felperes munkaviszonyának megszüntetéséről. Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság megalapozott indokkal, mint sürgősségi jogszerűen utasította el a két ügyvezető szembesítésére irányuló bizonyítási indítványt, melyet ítélete 5. oldal utolsó bekezdésében jogszerűen megindokolt. Mindezek alapján a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdés alapján a jogerős részítéletet a felülvizsgálattal támadott körben hatályában fenntartotta, egyebekben nem érintette. Kötelezte a pervesztes felperest az alperes felülvizsgálati eljárási költsége viselésére a Pp. 78. §

(1) bekezdés alapján, míg a le nem rótt felülvizsgálati illeték viselésére a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdés alapján.

Budapest, 2013. február 6.

Dr. Hajdu Edit s.k. a tanács elnöke, előadó bíró,

dr. Tallián Blanka s.k. bíró, dr. Gál Attila s.k. bíró

A kiadmány hitelével: Nné tisztviselő